

FEMINISTISCHER STREIK

IN LUZERN

SAMSTAG 14.06.25

MEHR INFOS:

www.frauenstreikluzern.ch

Bosanski
Hrvatski
Srpski

WE STILL CARE!
UND DU?

Bosanski

Ovdje možete pronaći program i informacije o feminističkom štrajku 2025. godine, kao i naše govore u nastavku.

PROGRAM 14. JUNI 2025.

Inselipark Lucerne (odmah iza željezničke stanice / KKL)

11:00 – Brunch u Volièreu (Bar na Inseliju)

Dan ćemo započeti ugodnim solidarnim brunchom u Volièreu na Radiju 3FACH. Bit će kafe iz Volièrea, finih peciva iz Ässbara Lucerne – i naravno, bili bismo sretni ako biste nešto donijeli, poput džema ili svježeg voća.

12:00 – Početak Dana feminističkog štrajka na Inseliju

Odmah pored, na Inseliju, službeno počinje dan štrajka:

Brojne organizacije će se predstaviti na informativnim štandovima. Na pozornici – koju je omogućio Südpol Lucerne – možete očekivati inspirativne govore, uključujući i one o Revoluciji baka i trenutnoj situaciji u Afganistanu.

U **14:00** sati održat će se diskusija u kafiću s Agathom Fausch, suorganizatoricom Ženskog štrajka 1991. godine, i Janom Avanzini, suorganizatoricom Ženskog štrajka 2019. godine.

Na otvorenoj pozornici od 14:15 do 14:45 sati i vi možete podijeliti svoj bijes, misli i vizije - bilo kroz riječi, pjesmu ili performans.

Naravno, vratit će se i legendarni FemStreik Bar - s LuzernerinnenBierom, SauerBierom, Proseccom, bezalkoholnim pićima i kolačima.

 Novo: Svježa roba s kulturnim dizajnom srca Anu, Laure i Valentine - ovaj put s novim izgledom!

 Na igralištu je poseban program za djecu: Pod nadzorom muškaraca koji pokazuju solidarnost, bit će izrađeni poster i igrane igre - kako bi i osobe s obavezama brige o drugima mogle sudjelovati na opušten način.

 Gelavenin mobilni štand sa sladoledom će obezbijediti slatke osvježavajuće napitke – dio prihoda ide u švicarska skloništa za žene.

 Noëlle i Amélie iz feminističkog štrajkačkog kolektiva će vas pratiti tokom cijelog dana. Tim za podizanje svijesti će biti na licu mjesta kako bi se osigurala sigurnost i međusobna podrška – više o tome u nastavku.

15:00 – Okupljanje za demonstracije

Okupit ćemo se na velikim demonstracijama, uz govore koji će nas pripremiti za demonstracije!

Od oko **18:00** – povratak na Inseli

Nakon skupa, bit će ukusna hrana:

Od kurdskog udruženja i štanda s afganistanskom hranom, čiji će prihod biti doniran školi za djevojke u Afganistanu.

I naravno, FemStreik bar će ponovo biti otvoren!

Večernji program

- Koncert grupe zeny & the Landjäger*innen
- Poslije: Cocon Javel uživo na pozornici
- Nakon toga, DJ set do 21:45

Nakon toga, vrijeme je za tišinu - ali daleko od kraja!

23:00–5:00 – Afterparty u Südpolu

Toda La Noche preuzima noć - s feminističkim ritmovima, solidarnošću i izdržljivošću do zore!

INFORMACIJE O DEMONSTRACIJAMA

Demonstracije su odobrene!

Dužina rute: 2,6 km / Uglavnom ravna (8 metara visinske razlike). Ruta je lako dostupna kolicima za bebe, invalidskim kolicima i drugim vozilima.

Tokom demonstracija bit će prisutni water-rail-cars. Molimo vas da imate odgovarajuću zaštitu od sunca!

Pauze za govore:

Pozorišni trg:

- Iata na temu transfobije
- Melanie von Müllenen (aktivistkinja Zunft zu dinere Mutter) na temu majčinstva

Schwanenplatz

- Sajdeh na temu brige i migracija
- Duygu na temu nasilja nad ženama / opasnosti za žene

Nakon toga, održat ćemo minutu šutnje s podignutim šakama protiv femicida. Minutu šutnje pratit će pjesma "Cancion Sin Miedo" Vivir Quintane.

Javni toaleti duž rute:

1. Inselipark - Toaleti između Inselija i parkirališta
2. Željeznička stanica Lucerne - Toaleti kod luka
3. Mühleplatz - Toaleti pored mosta Spreuer
4. Schwanenplatz - Toaleti na autobuskoj stanici (prema željezničkoj stanici)

Kako biste osigurali nesmetano odvijanje demonstracija i pozitivnu atmosferu, molimo vas da se pridržavate sljedećih pravila.

● Pravila ponašanja

- Poštujte svoje granice i granice drugih
- Prijavite neprikladno ponašanje → odgovorite, na primjer, "Gubi se!"
- Ako imate fizičkih ili mentalnih problema, obratite se osobama u žutim prslucima.
- Slijedite upute zaštitara
- Ne oštećujte javnu ili privatnu imovinu.
- Ostanite na ruti; zabranjeno je nedozvoljeno plakiranje ili vatromet.
- Ne širite ekstremističke poruke ili pozive na mržnju/nasilje.
- Ne nosite balaklavu/masku: Pokrivanje lica je zabranjeno u kantonu Lucerne (zabrana pokrivanja lica).

💧 Dobrobit

- Voda će biti dostupna na kolicima tokom cijelog događaja.
- Preporučuje se zaštita od sunca.
- Biće prisutan prevodilac za znakovni jezik (rezervisani prostor desno od pozornice).

Naši zahtjevi za feministički štrajk 2025.

Migracije i rad u oblasti njege

Zahtijevamo pravedne uslove rada za sve negovatelje! Zaustavite eksploataciju žena i migranata kao "jeftine" radne snage u oblasti njege i podrške. Jednaka prava, pravedne plate i sveobuhvatna zaštita.

Pristupačna i sveobuhvatna briga o djeci – i za negovatelje! Mnoge žene i migrantkinje rade u oblasti njege, a također brinu o svojim porodicama. Da bi se osigurala pravedna raspodjela rada u oblasti njege, potrebne su dobre mogućnosti brige o djeci i vaučeri za brigu o djeci za sve.

Njega i briga o djeci

Zahtijevamo dobro obučeno osoblje i pravednu platu. Visokokvalitetna njega i podrška zahtijevaju kvalifikovane stručnjake sa dobrom obukom i kontinuiranim profesionalnim razvojem.

Zahtijevamo veće političko priznanje i uvažavanje za negovatelje, kao i moderne uslove rada!

Neplaćeni rad u oblasti njege

Zahtijevamo uvođenje jednakog roditeljskog odsustva: Pored porodijskog odsustva, mora se uvesti pravedno raspoređeno roditeljsko odsustvo kako bi se omogućila zajednička briga.

Zahtijevamo dovoljno pristupačnih i potreba zasnovanih vrtića i struktura za dnevni boravak: Sve porodice – bez obzira da li žive u gradu, metropolitanskom području ili selu – moraju imati pristup pristupačnoj i visokokvalitetnoj brizi o djeci.

Zahtijevamo pristupačne usluge za osobe s potrebama za podrškom kako posao brige o djeci ne bi pao na leđa članova porodice, pretežno ženskih članova porodice.

Politika i rad u brizi o djeci

Zahtijevamo više žena, migrantica i queer osoba na političkim funkcijama i vodećim pozicijama! Oni koji obavljaju posao brige o djeci također trebaju biti zastupljeni u donošenju odluka. Zahtijevamo raznolik, feminističku i inkluzivnu politiku.

Zahtijevamo da se političke odluke osmišljavaju i provode na rodno pravedan, antirasistički i interseksionalan način!

Rad u brizi o djeci utiče na sve nas, ali je neravnomjerno raspoređen. Političke mjere moraju uzeti u obzir životnu stvarnost žena, migrantica, queer i marginaliziranih osoba i smanjiti strukturnu diskriminaciju.

Nasilje nad FLINTA* osobama (žene, lezbijke, interseksualne, nebinarne, transrodne i agender osobe).

Zahtijevamo proširenje i dugoročno finansiranje skloništa za žene, savjetovaništa i službi zaštite u svim kantonima centralne Švicarske.

Zahtijevamo višezjezičnu, 24-satnu hitnu telefonsku liniju za žrtve nasilja, u skladu s Istanbulskom konvencijom.

Govori

Govori u Inselparku

Radujemo se glasnom, zlobnom i borbenom 14. junu – s vama!

Korintha Bärtsch (Gradska vijećnica Zelene stranke Luzerna) i Melanie Setz (Gradska vijećnica Socijaldemokratske stranke Luzerna)

Prije nešto više od godinu dana, zajedno smo postigle nešto historijsko u gradu Luzernu:

Nas dvije i naša kolegica Franziska Bitzi osvojile smo žensku većinu u Gradskom vijeću Luzerna!

Nakon previše godina bez žena u vladi, žene su konačno ponovo izabrane u vladu prije godinu dana: dva mjesta u Vladinom vijeću Luzerna popunile su žene, Ylfete Fanaj i Michaela Tschuor.

Da, popunjena su. Jer nećemo dozvoliti da nam ponovo oduzmu ova mjesta! Ali to će zahtijevati mnogo odlučnosti i upornosti.

Jer iako se broj žena ukupno povećao u općinskim rukovodećim tijelima, a također i u Kantonalnom vijeću, još uvijek smo u manjini u većini gradskih i općinskih vijeća, posebno u većim općinama.

Sursee: Većina

Willisau: Najmanje 2

Ebikon: 1 od 5

Emmen: 1 od 5

Kriens: 1 od 5

Horw: 1 od 5

Svi oni koji već upozoravaju na propadanje čovječanstva i uspon žena na vlast: Ne brinite, ova progresivna opasnost je nažalost još uvijek daleko. Naprotiv, moramo paziti da se jednakost koja već napreduje puževim korakom, ogrebotine na patrijarhatu, ne vrata nazad.

Zato su nam potrebni svi vi. Da bismo osigurali da su svi spolovi adekvatno zastupljeni u politici, potrebne su nam mnoge žene koje će nastaviti sudjelovati i biti dostupne za političke funkcije. Ne samo za neprofitnu, neplaćenu poziciju, jer je udio žena tamo obično vrlo visok. Ne, već za političku funkciju, i tako da pomognete u oblikovanju svijeta.

Vaši glasovi, vaša mišljenja, vaši stavovi su hitno potrebni! Koga još briga za pitanja poput

jednakosti, uvažavanja rada u brizi o drugima, ravnoteže između poslovnog i privatnog života, seksualnog i porodičnog nasilja, jednake plaće za jednak rad itd.?

I nismo samo mi žene kojima su potrebni ženski glasovi, već i muškarci koji se više ne žele definirati isključivo kroz snagu, moć i zadržavanje moći. Društvo u cjelini treba ženske glasove; polovinu čine žene!

Zato smo ovdje: da vam kažemo: mi to možemo, i vi to možete! Politika je sukob s našim društvom i našom okolinom – vi to već radite svaki dan – kod kuće, u slobodno vrijeme, na poslu.

Napravili ste prvi korak, stojite ovdje i spremni ste za polazak! Sljedeći izbori su ovdje prije nego što mislite – pozicionirajte se sada na početnim blokovima za raspodjelu mjesta – nećemo dozvoliti da nam ih oduzmu.

I 1-2-3 – to NIJE raketna nauka!

Jasmin Stangl (Ovlašteni odgajatelj u ranom djetinjstvu / Zaposlenik u industriji dnevne njege)

Danas mi je dozvoljeno da s vama razgovaram tri minute o uvjetima u vrtićima, centrima za produženi boravak i dnevnim rutinama. Vjerojatno je svima jasno da te tri minute neće biti dovoljne. Ali, raditi pod pritiskom nije nešto što se uči u teoriji – već u praksi. Dok bih trebala usmjeriti svoju pažnju na dijete koje ne može ustati iz kreveta ujutro, istovremeno jednim okom pratim dvoje djece koja će se uskoro svađati oko kolica, a drugim uhom pratim kolica, gdje se nadamo da beba spava. Pripravnik sjedi za stolom za doručak s četvero djece, hrani ih sve, održava sve u redu i sjeća se da je novo dijete intolerantno na laktozu. Pripravnik se javio da je bolestan. Do 8:30 ujutro, nas je dvoje s 15 djece.

Za vrijeme ručka, dijete pored mene isprazni čašu, dok s druge strane drugo dijete suptilno (ili ne) pokušava ispustiti salatu ispod stola, dok ja hranim treće dijete njihovom domaćom kašom. U roku od tri minute nastaje kaos i sukob potreba. Dijeljenje hrane je dio svakodnevnog pedagogije i ima savršenog

smisla; to naučite u teoriji. U praksi uglavnom jedete hladnu hranu - ako imate priliku. Hej, a u dnevnoj rutini ne dajete više kaše, ali molim vas, brinite se sami o 10 djece, oni su već odrasli. Nema poentiranja.

Imam još mnogo takvih anegdota. Ovo nisu izolovani incidenti. To je svakodnevni život. Treba nam više vremena i treba nam više novca. Vrijeme je da se pripravnici ne dozvoli da stalno čisti vrtić, već da prenesu svoje pedagoško znanje. Novac za zapošljavanje dovoljno osoblja po atraktivnim cijenama (tj. ne 2 sata tri puta sedmično za vrijeme ručka) kako se cijela dnevna rutina (i preostalo osoblje) ne bi urušila u slučaju bolesti. I vrijeme za daljnju obuku, za interviziju i za osiguranje kvalitete. Novac za provedbu ovih napora i isplatu poštenih plaća za naporan posao koji je proketo dobra investicija u našu budućnost! Ove jeseni ćemo glasati o inicijativi za vrtiće u Luzernu – preporučujem vam da glasate ZA prijedlog SP-a. Hvala vam!

Feministički štrajk Luzern Collective

→ Pogledajte "Naši zahtjevi za feministički štrajk 2025."

Govori na Theaterplatzu (1. demonstracijska stanica)

Melanie von Müllenen (Aktivistkinja "Zunft zo dinere Muetter")

Mi smo Zunft zo dinere Muetter!
Ceh je udruženje zanatlija.
Naš zanat je briga o djeci – plaćena ili neplaćena!
Ali to nije priznato.
Sve što čujemo od političara je:
"Majke bi se trebale brzo vratiti na tržište rada."
Visoka stopa zaposlenosti. Ekonomska moć.
Kompatibilnost.
To je ono što se trenutno dešava u diskusiji o novoj inicijativi za roditeljsko odsustvo.
Ali šta to znači?
Možemo raditi samo zato što druga FINTA osoba obavlja naš posao:
čuvanje djece, kuhanje, čišćenje – neplaćeno ili slabo plaćeno.
I jednostavno smo olakšane
što se neko drugi sada iskorištava – kako bismo mi mogle funkcionirati.
Kakav je to napredak,
ako se od nas majki očekuje da slavimo jednakost na leđima drugih majki?
Ko se ovdje zapravo tretira jednako prema kome?

Zašto se majke pretvaraju u polu-očeve – umjesto da očevi budu roditelji s punim radnim vremenom?
Zašto niko ne zahtijeva da očevi urade svoj dio posla?
I pod tim ne mislim na jedan tatin dan u sedmici!
Nisu naša djeca ta koja nas iscrpljuju – ne!
To je sistem.
Sistem koji napreduje na našem neplaćenom radu
i nema više cijenjenja.
A onda nam se kaže da nismo dovoljno produktivni.
Kada se vraćate na posao?
Kada se vraćate?

Koliko dugo imate pauze?
Nikad nisam odustao.
Nikad nisam odustao.
Nisam uzeo pauzu.
Ovdje sam. Uvijek.
S puno ljubavi, malo vremena i prostora.
Čak ni da kažem: "Ne mogu više ovo."
Nema mjesta za to.
I ima još toga što dolazi.
Radimo već dugo –
a ipak radimo većinu neplaćenog posla.
Neplaćene ili nedovoljno plaćene –
u istom smo čamcu, sestre moje!
Pravi štrajk? Nemoguć.
Ko će se umiješati?

A to, drage kolegice aktivistice, je iscrpljujuće.
Briga o djeci nije posao koji možete tek tako otpustiti.
A mi to ne želimo – kakve bi bile posljedice?!
Ne možemo samo prebacivati posao brige o djeci naprijed-nazad.
Ne od majke do radnice u vrtiću.
Ne od čistačice nazad do majke.
Ne komšinici, baki, prijateljici...
Neko od nas je uvijek slabo plaćen – ili nikako.
Ali očigledno niko ne čuje.
Ili ih nije briga.
Zato udružujemo snage!
Formiramo bande!
Između majki i žena bez djece.
Između iscrpljenih i ljutih.
Između žena koje rađaju i drugih FINTA-a.
Između onih koje mogu –
i onih koje jednostavno više ne mogu.
Naučile smo funkcionisati.
Sada učimo reći ne.
I da – jedni drugima. Danas smo glasni – čak i za one koji ne mogu biti ovdje!
Danas – i svi dani koji dolaze

Iata (Activist)

Nije najslađe vrijeme za uspjeh i sjaj kao transrodna osoba, i kao i uvijek, nečasno bratimljenje patrijarhata i kapitalizma je krivo za bijedu. I nažalost, također vrlo aktualno, ako ne i potpuno vruće i novo, jest prometnije, uspješnije oživljavanje očiglednog fašizma. Udobno se gnijezdi u demokratskim strukturama, širi se i hvalisavo truže ono što je već prilično škrt politički sistem, koji se fokusira na dobrobit ljudi i okoliša, a ne na novac nekoliko bogatih bijelih kretena. Ljudi se podstiču da brane svoju zemlju, a muškarci se ohrabruju da potčinjavaju svoje žene. Radi se o vlasništvu i kontroli i mnogo fiktivne superiornosti koja je godinama zapisana kao proglašeni prirodni fenomeni. Da, to je možda malo previše sažeto na bitne stvari. Ali slobodno se malo usredotočimo na sranje. A sranje je dobra ključna riječ, jer je također ponovo vrlo u modi: rasprava o toaletu. Zaista bih volio da završimo s ovom jednom raspravom o toaletu, toliko je prokletu osnovna. Ali evo nas. Transrodne žene u Velikoj Britaniji mogu piškiti kod kuće ako imaju nesrazmjerno plemenito očekivanje da se neće izlagati verbalnom i fizičkom nasilju dok to rade. (Ne da se ijedna transrodna osoba ikada zaista osjećala sigurno u javnom toaletu bilo gdje. Samo je u Velikoj Britaniji Vrhovni sud nedavno presudio da ne bi trebale imati pravo piškiti tamo gdje bi se mogle osjećati malo sigurnije. Naime, kao žena u ženskom toaletu.) Stvari izgledaju sumorno i u drugim područjima kada je u pitanju tjelesna autonomija (to je, usput rečeno, također ljudsko pravo). Transrodna djeca se

sažaljevaju kao ideološki pijuni i plod mašte perversne queer agende. Transrodni muškarci? Mogu se ignorirati, oni su samo djevojčice s ludim kompleksima. Sve dok se i dalje klasificiraju kao žene, može im se sve uskratiti, baš kao i normalnim ženama. Nebinarne osobe su dobrodošle da nastave izmišljati svoje postojanje, sve dok zadržavaju svoje zamjenice za sebe i ne žele polagati pravo na socijalnu pomoć, medicinski i demokratski sistem. A kad smo već kod sjebanosti: Godinama se transrodne i nebinarne zajednice bore za društveno i političko priznanje svih rodnihi identiteta. Istovremeno, mnogi enbiji bi bili prokleti kada bi dobrovoljno dozvolili da budu označeni sa X ili D ili čime god u svojim pasošima. Uz malo historijskog razumijevanja i uvid u fašističke ponore koji se otvaraju usred našeg tako savršenog demokratskog svijeta, sav ovaj strah je vrlo konkretan i vrlo aktuelan. Svi ovi vrlo konkretni strahovi, sistemi ugnjetavanja i strukture moći ne mogu se savladati samo cinizmom. Ono što nam treba je žestok antifašistički otpor. Potrebne su nam odlučne interseksionalne queer feminističke borbe. Potrebno nam je političko i društveno priznanje i zaštita za sve rodove. Pristup obrazovanju i adekvatnoj medicinskoj njezi. Potrebno nam je mnogo transrodne radosti i t4t ljubavi i brige, mašte koja mijenja rodnu pripadnost, queer realnosti i što više razloga da ostanemo živi. I mi napredujemo i sijamo, jer znamo: Queer život je antifašistički otpor. Transrodne žene su žene! Postoje nebinarne osobe! Ima dovoljno feminizma za sve!

Govori na Schwanenplatzu (druga demonstracijska stanica)

Sajdeh (Medicinska sestra SRK-a u psihijatrijskoj klinici)

Drago mi je što danas mogu govoriti. Zovem se Sajideh, dolazim iz Iraka, živim u Luzernu 17 godina i radim kao medicinska sestra. Do jučer nisam znala hoću li moći biti ovdje danas. Doživjela sam mnogo stresa kao majka, a i

mnogo lično. Rijetko imam vremena. Radno vrijeme je teško, posebno za samohrane roditelje; morate mnogo toga organizirati. Nažalost, često se suočavamo s velikim pritiskom i stresom na poslu. Voljela bih da me

društvo više prepoznaje – rad u sestrinstvu nije lak; to je važan posao. Dajte nam prilike za obuku. I ne zaboravite, bile smo neophodne tokom pandemije koronavirusa. I danas smo.

Duygu (Aktivistkinja)

MOŽE LI ME KO ČUTI? (Daaaaaa)

Ima li ikoga ko me čuje?

IMA LI KOGA? (Daaaaa)

UPOMOĆ!

SPASITE ME!

Čuje li iko moje vriske? (Daaaaa)

Dobro. Onda sam na pravom mjestu.

Jer: Ovo nije predstava.

Nedavno sam sistematski uznemiravana.

Ja sam feministkinja.

Oduvijek sam se borila –

protiv uznemiravanja,

protiv silovanja,

protiv psihičkog, fizičkog i seksualnog nasilja.

Ali kada se to meni dogodilo, shvatila sam:

SIGURNO NISMO SIGURNE.

Zato stalno vrištim:

ČUJETE LI ME?

NISMO SIGURNE!

Patrijarhalni sistem pokazuje svoje pravo lice

–

U TAMI.

Muškarci crpe snagu iz ove tame:

Za nasilje.

Za uznemiravanje.

Za femicid.

Prozor moje spavaće sobe gleda na mračnu šumu.

Živim sa svoje dvoje djece – u prizemlju.

Naše roletne su uvijek zatvorene.

Ali ove godine – nekoliko puta, uvijek u 3 ujutro

–

došao je.

S nožem.

Otvorio nam je roletne.

Uplašio nas je.

A kada je policija došla – nestao je.

Ne poznajem ga.

Zvala sam policiju svaki put.

Svaki put sam podnosila prijavu.

Naš rad često prolazi nezapaženo. Plaća za toliki rad je također oskudna. Ali očekivanja su velika. Drage žene, nastavite dalje, borimo se za bolje uvjete.

I policija je rekla:

"On je mentalno bolestan.

Uznemirava druge žene.

Nisi jedina."

Jednom je bio skoro gol.

I rekli su:

"On je seksualno opasan.

Želi da te uplaši."

Ali najgore je bilo:

MOJA ZADRUGA NIJE URADILA – NIŠTA.

Rekla sam:

"Uplašena sam. Moja djeca su uplašena."

Tražila sam novi stan – rekli su: Ne.

Tražila sam svjetlo – rekli su: Nije moguće.

Tražila sam sigurnosne roletne – trebala bih sama platiti.

Tražila sam Securitas – rekli su: Zovite policiju.

Deset godina kao podstanar. A onda – ostavljena sama.

Ali nisam bila potpuno sama.

Moje drugovi – kao vi ovdje –

VI ste bili tamo.

Instalirali ste kamere.

Instalirali ste detektore pokreta.

Prenoćili ste kod mene –

kako bi se moja djeca osjećala sigurno.

Zovete me svaki dan.

Vi ste svjetlo.

ŽELIMO BITI SIGURNI ČAK I U MRAKU.

BITI SLOBODNI.

Želimo slobodne ulice.

Slobodan život.

MI SMO SVJETLA U MRAKU.

Borimo se zajedno –

Protiv muškog nasilja.

Protiv sistema koji živi u mraku.

Znamo:

Biti FINTA u patrijarhalnom sistemu – teško je.*

Biti FINTA i majka – dvostruko je teško. FINTA, majka i strankinja – tri puta teže.

FINTA, majka, strankinja i nezaposlena – još teže.

Zato se borimo

ZAJEDNO PROTIV PATRIJARHATA.

28. maja, majka, strankinja, izbjeglica sa troje djece je deportovana –

policijskim nasiljem. Prava djece? UNIŠTENA.

Prava žena? UNIŠTENA. Zašto? Zato što je bila izbjeglica. Zato što je žena. Ali nećemo odustati! NE S NAMA! BRANIMO NAŠ GLAS. NJEN GLAS. GLASOVI DJECE. (Pauza)

Samo ove godine:

Najmanje 15 žena je ubijeno od strane jednog muškarca u Švicarskoj.

15 previše! A šta kažu mediji i političari?

"Porodična drama."

Ali mi znamo:

OVO NIJE DRAMA. OVO JE FEMICID.

Ovo je PATRIJARHALNO NASILJE.

Kada žene žele otići, sistem kaže:

Ti pripadaš meni.

Nije vam dozvoljeno da budete slobodni.

Sve dok nismo sigurni, vrištat ćemo:

ČUJE LI NAS IKO? (Pauza)

Kad izgubim nadu, mislim na vas. Na vaše glasove. Na ovu ulicu.

DA, ČUJEMO VAS! VRIŠTIMO S VAMA!

BORIMO SE S VAMA!

NI UNA MENOS –

VIVAS NOS QUEREMOS!

Hrvatski

Ovdje možete pronaći program i informacije o feminističkom štrajku 2025., kao i naše govore u nastavku.

PROGRAM 14. LIPNJA 2025.

Inselipark Lucerne (odmah iza željezničkog kolodvora / KKL)

11:00 – Brunch u Volièreu (Bar na Inseliju)

Dan ćemo započeti ugodnim solidarnim brunchom u Volièreu na Radiju 3FACH. Bit će kave iz Volièrea, finih peciva iz Ässbara Lucerne – i naravno, bili bismo sretni ako biste nešto donijeli, poput pekmeza ili svježeg voća.

12:00 – Početak Dana feminističkog štrajka na Inseliju

Odmah pored, na Inseliju, službeno počinje dan štrajka:

Brojne organizacije će se predstaviti s informativnim štandovima. Na pozornici – koju je omogućio Südpol Lucerne – možete očekivati inspirativne govore, uključujući o Revoluciji baka i trenutnoj situaciji u Afganistanu.

U 14 sati održat će se razgovor u kafiću s Agathom Fausch, suorganizatoricom Ženskog štrajka 1991., i Janom Avanzini, suorganizatoricom Ženskog štrajka 2019.

Na otvorenoj pozornici od 14:15 do 14:45 i vi možete podijeliti svoj bijes, misli i vizije - bilo riječima, pjesmom ili nastupom.

Naravno, vratit će se i legendarni FemStreik Bar - s LuzernerinnenBierom, SauerBierom, Proseccom, bezalkoholnim pićima i kolačima.

Novo: Svježa roba s kultnim dizajnom srca Anu, Laure i Valentine - ovaj put s novim izgledom!

Na igralištu je poseban program za djecu: Pod nadzorom muškaraca koji pokazuju solidarnost, izrađivat će se poster i igrati igre - kako bi i osobe s obvezama skrbi mogle sudjelovati na opušten način.

Gelavenin mobilni štand s gelatom osigurat će slatke osvježavajuće napitke – dio prihoda ide u švicarska skloništa za žene.

Noëlle i Amélie iz feminističkog štrajkačkog kolektiva pratit će vas tijekom cijelog dana. Tim za podizanje svijesti bit će na licu mjesta kako bi osigurao sigurnost i međusobnu podršku – više o tome u nastavku.

15:00 – Okupljanje za demonstracije

Okupit ćemo se na velikim demonstracijama, uz govore koji će nas pripremiti za demonstracije!

Od oko **18:00** – povratak na Inseli

Nakon skupa bit će ukusna hrana:

Od kurdske udruge i afganistanskog štanda s hranom, čiji će prihod koristiti djevojačkoj školi u Afganistanu.

I naravno, FemStreik bar ponovno će biti otvoren!

Večernji program

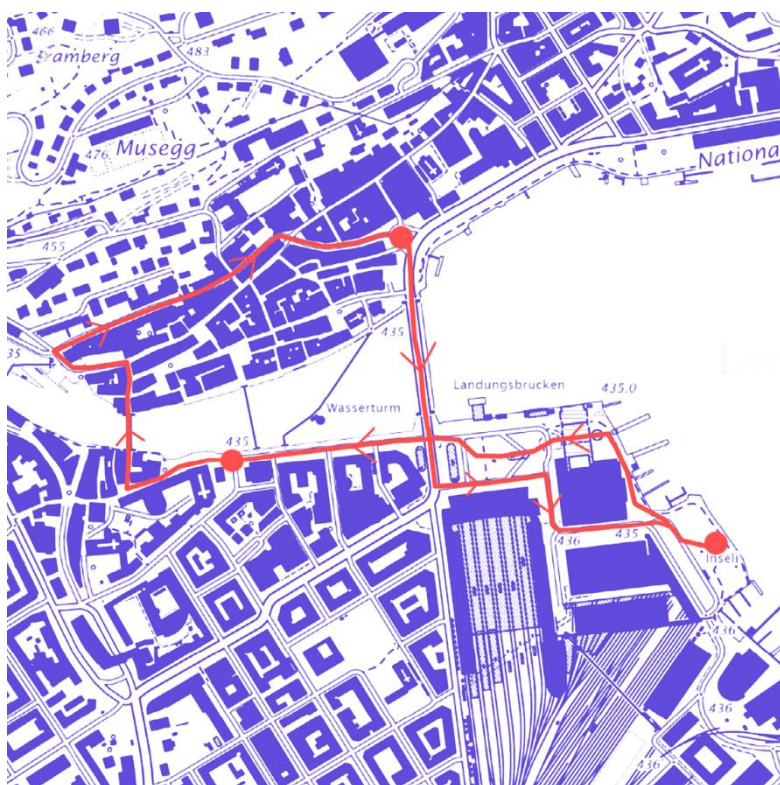
- Koncert grupe zeny & Landjäger*innen
 - Poslije: Cocon Javel uživo na pozornici
 - Nakon toga, DJ set do 21:45
- Nakon toga slijedi tišina - ali daleko od kraja!

23:00 – 05:00 – Afterparty u Südpolu

Toda La Noche preuzima večer - s feminističkim ritmovima, solidarnošću i izdržljivošću do zore!

INFORMACIJE O DEMONSTRACIJI

Demonstracija je odobrena! Duljina rute: 2,6 km / Uglavnom ravna (8 metara uspona). Ruta je lako dostupna s dječjim kolicima, invalidskim kolicima i drugim vozilima. Vozila za vodu bit će dostupna tijekom cijele demonstracije. Molimo vas da nosite odgovarajuću zaštitu od sunca!

Zaustavna mjesta za govore:

Theaterplatz:

- Iata na temu transfobije
- Melanie von Müllenen (aktivistica u Zunft zu deiner Mutter) na temu majčinstva
- Schwanenplatz
- Sajdeh na temu skrbi i migracija
- Duygu na temu nasilja nad ženama / opasnosti za žene

Nakon toga, održat ćemo minutu šutnje s podignutim šakama protiv femicida. Minutu šutnje pratit će pjesma "Cancion Sin Miedo" Vivir Quintane.

Javni toaleti duž rute:

1. Inselipark - Toalet između Inselija i parkirališta
2. Željeznički kolodvor Luzern - Toalet kod luka
3. Mühleplatz - Toalet pored mosta Spreuer

4. Schwanenplatz - Toalet na autobusnoj stanici (prema željezničkom kolodvoru)

Kako bi se osiguralo nesmetano odvijanje demonstracija i pozitivna atmosfera, molimo vas da se pridržavate sljedećih pravila.

● **Pravila ponašanja**

- Poštujte svoje granice i granice drugih
- Prijavite neprimjereno ponašanje → odgovorite, na primjer, "Gubi se!"
- Ako imate fizičkih ili mentalnih problema, obratite se osobama u žutim prslucima.
- Sljedite upute sigurnosnog osoblja
- Ne oštećujte javnu ili privatnu imovinu.
- Ostanite na ruti; zabranjeno je nedozvoljeno plakatiranje ili vatromet.
- Ne širite ekstremističke poruke ili poticanje na mržnju ili nasilje.
- Ne nosite balaklavu/masku: Prekrivanje lica zabranjeno je u kantonu Luzern (zabrana pokrivanja lica).

💧 **Dobrobit**

- Voda će biti dostupna na platformi tijekom cijelog događaja.
- Preporučuje se zaštita od sunca.
- Bit će prisutan prevoditelj znakovnog jezika (rezervirani prostor desno od pozornice).

Naši zahtjevi za feministički štrajk 2025.

Migracije i rad u skrbi

Zahtijevamo pravedne uvjete rada za sve njegovatelje! Zaustavite iskorištavanje žena i migrantica kao "jeftine" radne snage u skrbi i podršci. Jednaka prava, pravedne plaće i sveobuhvatna zaštita. Pristupačna i sveobuhvatna skrb o djeci – i za njegovatelje! Mnoge žene i migrantice rade u skrbi i brinu se za svoje obitelji. Kako bi se osigurala pravedna raspodjela rada u skrbi, potrebne su dobre mogućnosti skrbi o djeci i vaučeri za skrb o djeci za sve.

Skrb i briga o djeci

Zahtijevamo dobro obučeno osoblje i pravednu plaću. Visokokvalitetna skrb i podrška zahtijevaju kvalificirane stručnjake s dobrom obukom i kontinuiranim profesionalnim razvojem. Zahtijevamo veće političko priznanje i uvažavanje za njegovatelje, kao i moderne uvjete rada!

Neplaćeni rad u skrbi

Zahtijevamo uvođenje jednakog roditeljskog dopusta: Uz porodiljni dopust, mora se uvesti pravedno raspoređen roditeljski dopust kako bi se omogućila zajednička skrb.

Zahtijevamo dovoljno pristupačnih i potrebama prilagođenih vrtića i struktura za dnevnu skrb: Sve obitelji – bez obzira žive li u gradu, metropolitanskom području ili selu – moraju imati pristup pristupačnoj i visokokvalitetnoj skrbi za djecu.

Zahtijevamo pristupačne usluge za osobe s potrebama za podrškom kako posao skrbi ne bi pao na leđa članova obitelji, pretežno ženskih članova obitelji.

Politika i rad u skrbi

Zahtijevamo više žena, migrantica i queer osoba na političkim dužnostima i vodećim pozicijama! Oni koji obavljaju posao skrbi također bi trebali biti zastupljeni u donošenju odluka. Zahtijevamo raznolik, feminističku i uključivu politiku.

Zahtijevamo da se političke odluke osmišljavaju i provode na rodno pravedan, antirasistički i interseksionalan način!

Rad u skrbi utječe na sve nas, ali je neravnomjerno raspoređen. Političke mjere moraju uzeti u obzir životnu stvarnost žena, migrantica, queer i marginaliziranih osoba te smanjiti strukturnu diskriminaciju.

Nasilje nad FLINTA* osobama (žene, lezbijke, interseksualne, nebinarne, transrodne i agender osobe).

Zahtijevamo proširenje i dugoročno financiranje skloništa za žene, savjetovaništa i službi zaštite u svim kantonima središnje Švicarske.

Zahtijevamo višjezičnu, 24-satnu hitnu telefonsku liniju za žrtve nasilja, u skladu s Istanbulskom konvencijom.

Govori

Govori u parku Inseli

Veselimo se glasnom, zlobnom, borbenom 14. lipnja – s vama!

Korintha Bärtsch (gradska vijećnica Zelene stranke Luzerna) i Melanie Setz (gradska vijećnica Socijaldemokratske stranke Luzerna)

Prije nešto više od godinu dana, zajedno smo postigle nešto povijesno u gradu Luzernu:

Nas dvije i naša kolegica Franziska Bitzi osvojile smo žensku većinu u Gradskom vijeću Luzerna!

Nakon previše godina bez žena u vlasti, žene su konačno ponovno izabrane u vlast prije godinu dana: dva mjesta u Vladinom vijeću Luzerna popunile su žene, Ylfete Fanaj i Michaela Tschuor.

Da, popunjena su. Jer nećemo dopustiti da nam ponovno oduzmu ta mjesta! Ali to će zahtijevati puno odlučnosti i ustrajnosti.

Jer iako se broj žena ukupno povećao u općinskim izvršnim tijelima, a i u Kantonalnom vijeću, još uvijek smo u manjini u većini gradskih i općinskih vijeća, posebno u većim općinama.

Sursee: Većina

Willisau: Najmanje 2

Ebikon: 1 od 5

Emmen: 1 od 5

Kriens: 1 od 5

Horw: 1 od 5

Svi oni koji već upozoravaju na propadanje čovječanstva i uspon žena na vlast: Ne brinite, ova progresivna opasnost je nažalost još uvijek daleko. Naprotiv, moramo paziti da se

jednakost koja već napreduje puževim korakom, ogrebotine na patrijarhatu, ne vrate unazad.

Zato nam trebате svi vi. Kako bismo osigurali da su svi spolovi adekvatno zastupljeni u politici, potrebno nam je mnogo žena koje će nastaviti sudjelovati i biti dostupne za političke dužnosti. Ne samo za neprofitnu, neplaćenu poziciju, jer je udio žena tamo obično vrlo visok. Ne, nego za političku funkciju i time da pomognemo oblikovati svijet. Vaši glasovi, vaša mišljenja, vaši stavovi su hitno potrebni! Tko se još brine za pitanja poput jednakosti, uvažavanja rada u skrbi, ravnoteže između poslovnog i privatnog života, seksualnog i obiteljskog nasilja, jednake plaće za jednak rad itd.? I nismo samo mi žene te koje trebaju ženske glasove, već i muškarci koji se više ne žele definirati isključivo kroz snagu, moć i zadržavanje moći. Društvo u cjelini treba ženske glasove; polovica toga sastoji se od žena! Zato smo ovdje: da vam kažemo: mi to možemo, i vi to možete! Politika je sukob s našim društvom i našim okolišem – to već radite svaki dan – kod kuće, u slobodno vrijeme, na poslu. Napravili ste prvi korak, stojite ovdje i spremni ste krenuti! Sljedeći

izbori su ovdje prije nego što mislite – pozicionirajte se sada na početnim blokovima

za dodjelu mjesta – nećemo dopustiti da nam ih oduzmu.

I 1-2-3 – to NIJE raketna znanost!

Jasmin Stangl (Ovlaštena odgajateljica u ranom djetinjstvu / Zaposlenica u industriji vrtića)

Danas mi je dopušteno razgovarati s vama tri minute o uvjetima u vrtićima, centrima za produženi boravak i dnevnim rutinama. Vjerojatno je svima jasno da te tri minute neće biti dovoljne. Ali raditi pod pritiskom nije nešto što se uči u teoriji – već u praksi. Dok bih trebala usmjeriti svoju pažnju na dijete koje ujutro ne može ustati iz kreveta, istovremeno jednim okom pratim dvoje djece koja će se uskoro svađati oko kolica, a drugim uhom kolica, gdje se nadamo da beba spava. Pripravnica sjedi za stolom za doručak s četvero djece, hrani ih sve, pazi da je sve u redu i sjeća se da je novo dijete intolerantno na laktozu. Pripravnica se javila da je bolesna. Do 8:30 ujutro nas je dvoje s 15 djece.

Za ručkom, dijete pored mene isprazni čašu, dok s druge strane drugo dijete suptilno (ili ne) pokušava ispustiti salatu ispod stola, dok ja hranim treće dijete njihovom domaćom kašom. U roku od tri minute nastaje kaos i sukob potreba. Dijeljenje hrane dio je svakodnevnog pedagogije i ima savršenog

smisla; to se nauči u teoriji. U praksi se uglavnom jede hladna hrana - ako se dobije prilika. Hej, a u dnevnoj rutini ne daje se više kaše, ali molim te, brini se sam za 10 djece, oni su već odrasli. Nema poantu.

Imam još hrpu takvih anegdota. Ovo nisu izolirani incidenti. To je svakodnevni život. Trebamo više vremena i trebamo više novca. Vrijeme je da pripravica ne čisti stalno vrtić, već da prenese svoje pedagoško znanje. Novac za zapošljavanje dovoljno osoblja po atraktivnim cijenama (tj. ne 2 sata tri puta tjedno za vrijeme ručka) kako se cijela dnevna rutina (i preostalo osoblje) ne bi urušila u slučaju bolesti. I vrijeme za daljnju obuku, za interviziju i za osiguranje kvalitete. Novac za provedbu ovih napora i isplatu poštenih plaća za naporan posao koji je proketo dobra investicija u našu budućnost! Ove jeseni ćemo glasati o inicijativi za vrtić u Luzernu – preporučujem da glasate ZA prijedlog SP-a. Hvala vam!

Feministički štrajk Luzern Collective

→ Vidi "Naši zahtjevi za feministički štrajk 2025."

Govori na Theaterplatzu (1. stanica za prosvjede)

Melanie von Müllenen (Aktivistica "Zunft zo dinere Muetter")

Mi smo Zunft zo dinere Muetter!

Ceh je udruženje obrtnika.

Naš zanat je briga o djeci – plaćena ili neplaćena!

Ali to se ne priznaje.

Sve što čujemo od političara je:

"Majke bi se trebale brzo vratiti na tržište rada."

Visoka stopa zaposlenosti. Ekonomska moć. Kompatibilnost.

To se upravo događa u raspravi o novoj inicijativi za roditeljski dopust.

Ali što to znači?

Možemo raditi samo zato što druga FINTA osoba obavlja naš posao:

briga o djeci, kuhanje, čišćenje –

neplaćeno ili slabo plaćeno.
I jednostavno smo olakšane
što se sada netko drugi iskorištava –
kako bismo mi mogle funkcionirati.
Kakav je to napredak,
ako se od nas majki očekuje da slavimo
jednakost na leđima drugih majki?
Tko se ovdje zapravo tretira jednako prema
kome?

Zašto se majke pretvaraju u polu-očeve –
umjesto da očevi budu roditelji s punim radnim
vremenom?
Zašto nitko ne zahtijeva da očevi daju svoj
doprinos?
I pod tim ne mislim na jedan tatin dan u tjednu!
Nisu naša djeca ta koja nas iscrpljuju – ne!
To je sustav.
Sustav koji napreduje na našem neplaćenom
radu
i nema više cijenjenja.
A onda nam se kaže da nismo dovoljno
produktivni.
Kada se vraćaš na posao?
Kada se vraćaš?
Koliko dugo traje tvoja pauza?
Nikad nisam ne radio.
Nikad nisam odustao.
Nisam uzeo pauzu.
Ovdje sam. Uvijek.
S puno ljubavi, malo vremena i prostora.
Čak ni da kažem: "Ne mogu više ovo."
Nema mjesta za to.

Iata (Activist)

Nije najslađe vrijeme za napredovanje i sjaj
kao transrodna osoba, i kao i uvijek, nečasno
bratimljenje patrijarhata i kapitalizma krivo je
za bijedu. I nažalost, također vrlo aktualno,
ako ne i potpuno vruće i novo, jest prometnije,
uspješnije oživljavanje očiglednog fašizma.
Udobno se gnijezdi u demokratskim
strukturama, širi se i hvalisavo truje ono što je
već prilično škrt politički sustav, koji se fokusira
na dobrobit ljudi i okoliša, a ne na novac
nekoliko bogatih bijelih kretena. Ljudi se potiču
da brane svoju zemlju, a muškarci se potiču da
podjarmljuju svoje žene. Radi se o vlasništvu i
kontroli i puno fiktivne superiornosti koja je

I ima još toga što dolazi.
Radimo već dugo –
a ipak obavljamo većinu neplaćenog posla.
Neplaćene ili nedovoljno plaćene –
u istom smo čamcu, sestre moje!
Pravi štrajk? Nemoguć.
Tko će se umiješati?

A to, drage kolegice aktivistice, iscrpljuje.
Briga o djeci nije posao koji možete
jednostavno otpustiti.
A to ne želimo – kakve bi bile posljedice?!
Ne možemo samo prebacivati posao brige o
djeci naprijed-natrag.
Ne s majke na radnicu u vrtiću.
Ne s čistačice natrag na majku.
Ne susjedi, baki, prijateljici...
Jedna od nas je uvijek slabo plaćena –
ili uopće ne.
Ali očito nitko ne čuje.
Ili ih nije briga.
Zato udružujemo snage!
Formiramo bande!
Između majki i žena bez djece.
Između iscrpljenih i ljutih.
Između žena koje rađaju i drugih FINTA-a.
Između onih koje mogu –
i onih koje jednostavno više ne mogu.
Naučile smo funkcionirati.
Sada učimo reći ne.
I da – jedni drugima. Danas smo glasni – čak i
za one koji ne mogu biti ovdje!
Danas – i sve dane koji dolaze

tijekom godina zapisana kao deklarirani
prirodni fenomeni. Da, to je možda malo
previše sažeto na bit. Ali slobodno se malo
usredotočimo na sranje. A sranje je dobra
ključna riječ, jer je također opet vrlo moderno:
rasprava o WC-u. Stvarno bih voljela da
završimo s ovom jadnom raspravom o WC-u,
toliko je proketo osnovna. Ali evo nas.
Transrodne žene u Velikoj Britaniji mogu piškiti
kod kuće ako imaju nesrazmjerno plemenito
očekivanje da se pritom ne izlažu verbalnom i
fizičkom nasilju. (Ne da se ijedna transrodna
osoba ikada istinski osjećala sigurno u javnom
WC-u bilo gdje. Samo je u Velikoj Britaniji
Vrhovni sud nedavno presudio da ne bi trebale

imati pravo piškiti tamo gdje bi se mogle osjećati malo sigurnije. Naime, kao žena u ženskom WC-u.) Stvari izgledaju sumorno i u drugim područjima kada je u pitanju tjelesna autonomija (to je, usput rečeno, također ljudsko pravo). Transrodna djeca se sažaljevaju kao ideološki pijuni i plodovi mašte perverzne queer agende. Transrodni muškarci? Mogu se ignorirati, oni su samo divljaci s ludim kompleksima. Sve dok se i dalje klasificiraju kao žene, može im se sve uskratiti, baš kao i normalnim ženama. Nebinarne osobe mogu nastaviti izmišljati svoje postojanje, sve dok svoje zamjenice zadržavaju za sebe i ne žele polagati pravo na socijalnu skrb, zdravstveni i demokratski sustav. A kad smo već kod sjebanosti: Godinama se transrodne i nebinarne zajednice bore za društveno i političko priznanje svih rodnihi identiteta. Istovremeno, mnogi enbiji bi bili prokleti kad bi dobrovoljno

dopustili da budu označeni s X ili D ili čime god u svojim putovnicama. Uz malo povijesnog razumijevanja i uvid u fašističke ponore koji se otvaraju usred našeg tako savršenog demokratskog svijeta, sav ovaj strah je vrlo konkretan i vrlo aktualan. Svi ovi vrlo konkretni strahovi, sustavi ugnjetavanja i strukture moći ne mogu se prevladati samo cinizmom. Ono što nam treba je žestoki antifašistički otpor. Trebamo odlučne interseksionalne queer feminističke borbe. Trebamo političko i društveno priznanje i zaštitu za sve spolove. Pristup obrazovanju i odgovarajućoj medicinskoj skrbi. Trebamo puno transrodne radosti i t4t ljubavi i brige, mašte koja mijenja rodne razlike, queer stvarnosti i što više razloga da ostanemo živi. I napredujemo i sjajimo, jer znamo: Queer život je antifašistički otpor. Transrodne žene su žene! Postoje nebinarne osobe! Ima dovoljno feminizma za sve!

Govori na Schwanenplatzu (druga demonstracijska stanica)

Sajdeh (Medicinska sestra SRK-a u psihijatrijskoj klinici)

Drago mi je što danas mogu govoriti. Zovem se Sajideh, dolazim iz Iraka, živim u Luzernu 17 godina i radim kao medicinska sestra. Do jučer nisam znala hoću li moći biti ovdje danas. Doživjela sam puno stresa kao majka, a i puno osobno. Rijetko imam vremena. Radno vrijeme je teško, posebno za samohrane roditelje; morate puno toga organizirati. Nažalost, često se suočavamo s puno pritiska

i stresa na poslu. Voljela bih da me društvo više prepoznaje – rad u sestrinstvu nije lak; to je važan posao. Dajte nam prilike za obuku. I ne zaboravite, bile smo ključne tijekom pandemije koronavirusa. I danas smo. Naš rad često prolazi nezapaženo. Plaća za toliki rad je također oskudna. Ali očekivanja su visoka. Drage žene, nastavite dalje, borimo se za bolje uvjete.

Duygu (Aktivistica)

MOŽE LI ME Itko čuti? (Daaaaa)

Čuje li me itko?

IMA LI IGRE? (Daaaaa)

UPOMOĆ!

SPASITE ME!

Čuje li itko moje vriske? (Daaaaa)

Dobro. Onda sam na pravom mjestu.

Jer: Ovo nije predstava.

Nedavno sam bila sustavno uznemiravana.

Ja sam feministkinja.

Oduvijek sam se borila –

protiv uznemiravanja,

protiv silovanja,

protiv psihičkog, fizičkog i seksualnog nasilja.

Ali kada se to dogodilo meni, shvatila sam:

SIGURNO NISMO SIGURNE.

Zato stalno vrištim:

ČUJETE LI ME?

NISMO SIGURNE!

Patrijarhalni sustav pokazuje svoje pravo lice

–

U TAMI.

Muškarci crpe snagu iz ove tame:

Za nasilje.

Za uznemiravanje.
Za femicid.
Prozor moje spavaće sobe gleda na mračnu šumu.
Živim sa svoje dvoje djece – u prizemlju.
Naše su kapke uvijek zatvorene.
Ali ove godine – nekoliko puta, uvijek u 3 ujutro –
došao je.
S nožem.
Otvorio nam je kapke.
Prestrašio nas je.
A kad je došla policija – nestao je.
Ne poznajem ga.
Svaki put sam zvala policiju.
Svaki put sam podnosila prijavu.
I policija je rekla:
"On je mentalno bolestan.
Uznemirava druge žene.
Nisi jedina."

Jednom je bio gotovo gol.
I rekli su:
"On je seksualno opasan.
Želi te prestrašiti."

Ali najgore je bilo:
MOJA ZADRUGA NIJE UČINILA – NIŠTA.
Rekla sam:
"Bojim se. Moja su djeca uplašena."

Tražila sam novi stan – rekli su: Ne.
Tražila sam svjetlo – rekli su: Nije moguće.
Tražila sam sigurne kapke – trebala bih ih sama platiti.
Tražila sam Securitas – rekli su: Zovite policiju.
Deset godina kao podstanar.
A onda – ostavljena sama.
Ali nisam bila potpuno sama.
Moji drugovi – kao vi ovdje –
Vi ste bili tamo.
Instalirali ste kamere.
Instalirali ste detektore pokreta.
Prenočili ste kod mene –
kako bi se moja djeca osjećala sigurno.
Zovete me svaki dan. Vi ste svjetlo.
ŽELIMO BITI SIGURNI ČAK I U MRAKU.

BITI SLOBODNI.
Želimo slobodne ulice.
Slobodan život.
MI SMO SVJETLA U MRAKU.

Borimo se zajedno –
Protiv muškog nasilja.
Protiv sustava koji živi u mraku.
Znamo:
Biti FINTA u patrijarhalnom sustavu – teško je.*
Biti FINTA i majka – dvostruko je teško.
FINTA, majka i strankinja – tri puta teže.
FINTA, majka, strankinja i nezaposlena – još teže.
Zato se borimo
ZAJEDNO PROTIV PATRIJARHATA.
28. svibnja, majka, strankinja,
izbjeglica s troje djece deportirana je –
policijskim nasiljem. Prava djece?
UNIŠTENA. Prava žena? UNIŠTENA. Zašto?
Zato što je bila izbjeglica.
Zato što je žena. Ali nećemo odustati!
NE S NAMA! BRANIMO NAŠ GLAS.
NJEZIN GLAS. DJEČJI GLASOVI.

Samo ove godine:
Najmanje 15 žena ubio je jedan muškarac u Švicarskoj.
15 previše! A što kažu mediji i političari?
"Obiteljska drama."

Ali znamo:
OVO NIJE DRAMA. OVO JE FEMICID.
Ovo je PATRIJARHALNO NASILJE.
Kada žene žele otići, sustav kaže:
Pripadaš meni.
Nije vam dopušteno biti slobodni.
Sve dok nismo sigurni, vrištat ćemo:
ČUJE LI NAS IKO?
Kad izgubim nadu, mislim na vas.
Na vaše glasove.
Na ovu ulicu.
¡DA, ČUJEMO VAS!
VRIŠTIMO S VAMA! BORIMO SE S VAMA!
NI UNA MENOS –
VIVAS NOS QUEREMOS!

Srpski

Ovde možete pronaći program i informacije o feminističkom štrajku 2025, kao i naše govore ispod.

PROGRAM 14. JUN 2025.

Inselipark Luzern (odmah iza železničke stanice / KKL)

11:00 – Brunch u Volière (bar na Inseli)

Dan započinjemo udobno sa solidarnim ručkom na Radio 3FACH kavezu. Tu je kafa iz Voliere, fina peciva iz Assbar Luzern - i naravno da smo srećni ako i vi ponesete nešto sa sobom, na primer džem ili sveže voće.

12:00 časova – Početak Feminističkog štrajka na Inseliju

Odmah pored na Inseli, dan štrajka zvanično počinje:

Brojne organizacije će se predstaviti sa informativnim šandovima. Na sceni – koju je omogućio Sudpol Luzern – možete očekivati inspirativne govore, uključujući i Revoluciju baka ili trenutnu situaciju u Avganistanu.

U 14:00 časova održaće se kafe za diskusiju sa Agathom Fausch, suorganizatoricom Ženskog štrajka 1991. godine i Janom Avanzini, suorganizatorom Ženskog štrajka 2019. godine.

Na otvorenoj sceni od 14.15 do 14.45 časova, i vi možete da podelite svoj bes, svoje misli i svoje vizije - bilo rečima, pevanjem ili performansom.

Naravno, legendarni FemStreik bar će se takođe vratiti – sa ženskim pivom iz Lucerna, kiselim pivom, prošekom, bezalkoholnim pićima i kolačima.

Novo: Sveža roba sa ikoničnim dizajnom srca Anu, Laure i Valentine - ovaj put u novom izgledu!

Postoji poseban program za decu na igralištu: Pod nadzorom muškaraca u solidarnosti, izrađuju se plakati i igraju se igre - tako da ljudi sa odgovornošću za brigu takođe mogu učestvovati na opušten način.

Mobilni štand za gelati iz Gelavene pružiće slatko osveženje – deo prihoda će ići u skloništa za švajcarske žene.

Noel i Amelie iz feminističkog štrajkačkog kolektiva će vas pratiti tokom dana. Za bezbednost i uzajamnu podršku, tim za podizanje svesti je na licu mesta – više o tome ispod.

15:00 – Skupština za demonstracije

Zajedno se okupljamo na velikim demonstracijama, govori nas zagrevaju za demonstraciju!

Od oko 18:00 časova – nazad na Inseli

Posle mitinga biće fina hrana:

Od kurdskog udruženja i avganistanskog štanda sa hranom, čiji će prihod biti u korist škole za devojčice u Avganistanu.

I naravno, FemStreik bar je ponovo otvoren!

Veče

- Koncert zeny & the Landjäger*innen
- Nakon toga: Cocon Javel uživo na sceni

- Nakon toga će biti DJ set do 21:45 časova.

Nakon toga, vreme je za noćni odmor - ali daleko je od kraja!

23:00–05:00 – Afterparty u Südpolu

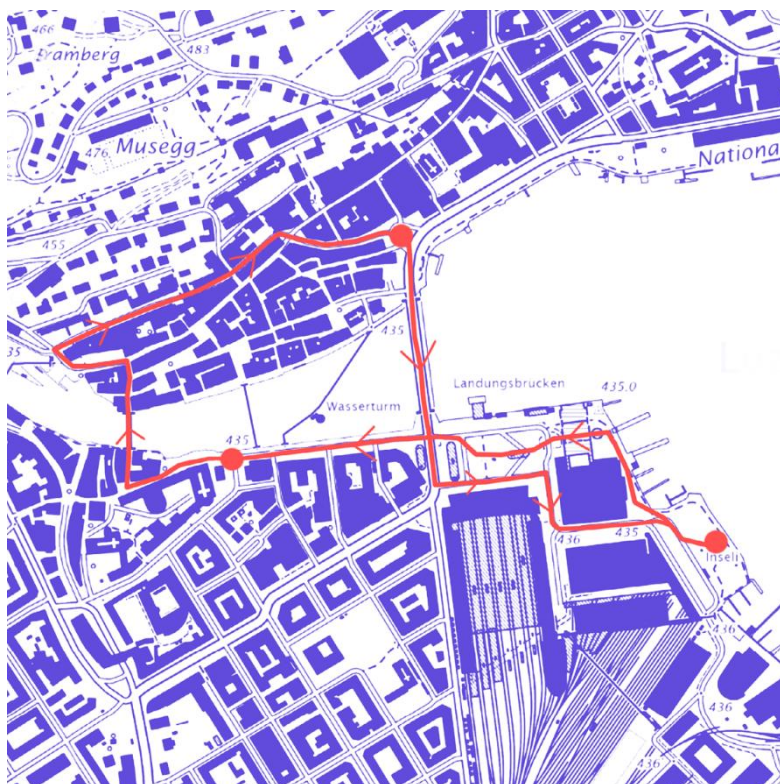
Toda La Noche preuzima noć – sa feminističkim ritmovima, solidarnošću i upornošću do zore!

INFORMACIJE O DEMONSTRACIJAMA

Demonstracija je odobrena!

Dužina rute: 2,6 km / uglavnom ravna (8 metara visinske razlike). Trasa je lako prohodna sa kolicima, invalidskim kolicima i drugim vozilima.

Postoje plovci sa vodom po celom demo. Proverite da li imate dovoljno zaštite od sunca!

Zaustavljanja za govore:

Theaterplatz:

- Iata na temu transfobije
- Melanie von Müllenen (aktivistkinja esnafa ove majke) na temu majčinstva

Schwanenplatz

- Sajdeh na temu nege i migracije
- Duygu na temu nasilja nad ženama / opasnost za žene

Nakon toga ćemo napraviti ljutiti minut ćutanja pesnicama u vazduhu protiv femicida. Minut ćutanja će biti praćen pesmom "Cancion Sin Miedo" Vivir Kuintana.

Javni toaleti duž trase:

1. Inselipark - VC između Inseli i parkirališta
2. Železnička stanica Luzern - VC na luku
3. Mühleplatz - VC pored mosta Spreuer
4. Schwanenplatz - VC na autobuskoj stanici (smer stanice vožnje)

Da biste osigurali da demo radi dobro i atmosfera ostaje dobra, molimo vas da sledite sledeća pravila.

● Pravila

- Poštujte svoje granice i granice drugih
- Prijavite neprikladno ponašanje → reagujte sa "Izlazi!", na primer.
- Ako imate fizičke ili mentalne probleme, obratite se ljudima u žutim prslucima.
- Pratite uputstva službe obezbeđenja
- Ne oštećujte javnu ili privatnu imovinu.
- Ostanite na stazi, bez divljih postera, bez vatrometa.
- Ne širite ekstremističke poruke ili pozive na mržnju/nasilje.
- Ne nosite balaklavu/masku: Skrivanje lica je zabranjeno u kantonu Luzern (zabrana pokrivanja lica).

💧 Blagostanje

- Voda na vagonima će biti dostupna tokom čitavog događaja.
- Preporučuje se da se zaštitite od sunca.
- Prevodilac znakovnog jezika će biti prisutan (rezervisano područje desno od bine).

Naši zahtevi za feministički štrajk 2025

Migracija i briga (rad)

Zahtevamo fer uslove rada za sve medicinske sestre! Zaustavite eksploataciju žena i migranata kao "jeftine" radne snage u brizi i podršci. Jednaka prava, poštene plate i sveobuhvatna zaštita.

Pristupačna i nacionalna briga o deci – takođe za negovatelje! Mnoge žene i migranti rade u brizi i brinu se o svojim porodicama. Da bi se rad na zaštiti pravedno raspoređivao, potrebne su dobre usluge nege i vaučeri za negu za sve.

Briga i briga o deci

Zahtevamo dobro obučeno osoblje i poštenu naknadu. Kvalitetna nega i podrška zahteva kvalifikovane stručnjake sa dobrom obukom i kontinuiranom obukom.

Zahtevamo više političkog priznanja i uvažavanja za radnike koji se brinu, kao i savremene uslove rada!

Neplaćeni rad za negu

Zahtevamo uvođenje jednakog roditeljskog odsustva: Pored porodijskog odsustva, mora se uvesti i prilično podeljeno roditeljsko odsustvo kako bi se omogućilo zajedničko pružanje nege.

Zahtevamo dovoljno pristupačnih i zasnovanih na potrebama vrtića i struktura dnevnog boravka: Sve porodice – bez obzira da li žive u gradu, aglomeraciji ili na selu – moraju imati pristup pristupačnoj i visokokvalitetnoj brizi o deci.

Zahtevamo pristupačne usluge za ljude sa potrebama za podrškom, tako da rad na negi ne opterećuje leđa rođaka, uglavnom ženskih rođaka.

Politika i rad na brizi

Zahtevamo više žena, migranata i queer ljudi u političkim kancelarijama i rukovodećim pozicijama! Oni koji rade na negi takođe treba da budu zastupljeni u prostorijama za donošenje odluka. Pozivamo na raznovrsnu feminističku i inkluzivnu politiku.

Zahtevamo da se političke odluke razmišljaju i sprovode na rodno pravedan, antirasistički i interseksionalni način!

Rad na negi utiče na sve nas, ali je nejednako raspoređen. Političke mere moraju uzeti u obzir realnost života žena, migranata, queer i marginalizovanih ljudi i smanjiti strukturnu diskriminaciju.

Nasilje nad FLINTA * s (žene, lezbejke, inter, nebinarni, trans, agender)

Pozivamo na proširenje i dugoročno finansiranje skloništa za žene, savetodavnih centara i službi zaštite u svim centralnim švajcarskim kantonima.

Zahtevamo višjezični telefon za hitne slučajeve za žrtve nasilja do kojeg se može doći non-stop, u skladu sa Istanbulskom konvencijom.

Govori

Govori u parku Inseli

Radujemo se glasnom, ružnom, borbenom 14. junu – sa vama!

Korintha Bärtsch (Gradski većnik Grad Luzern Zeleni) i Melanie Setz (Gradski većnik Grad Luzern SP)

Pre nešto više od godinu dana, zajedno smo stvorili nešto istorijsko u gradu Lucernu:

Sa nas dvoje i našom kolegicom Franziskom Bitzi, osvojili smo većinu žena u Gradskom vijeću Lucerna!

Nakon previše godina bez žene u Kantonalnom vijeću, žene su konačno ponovo izabrane u vladu godinu dana ranije: dva mjesta u Kantonalnom vijeću Lucerna popunile su žene, Ilfete Fanaj i Michaela Tschuor.

Da, okupiran. Zato što nećemo dozvoliti da nam se ova mesta ponovo oduzmu! Međutim, ovo i dalje zahteva mnogo njuškanja i upornosti.

Iako je broj žena porastao ukupno među opštinskim rukovodiocima, kao i u kantonalnom vijeću, mi smo i dalje u manjini u većini gradskih i opštinskih vijeća, posebno u većim opštinama.

Sursee: Većina

Villisau: najmanje 2

Ebikon: 1 od 5

Broj članova: 1 od 5

Kriens: 1 od 5

Horv: 1 od 5

Svi oni koji već upozoravaju na propast čovečanstva i preuzimanje vlasti od strane žena: Ne brinite, ova progresivna opasnost nažalost ne postoji već dugo vremena. Naprotiv, moramo biti oprezni da se jednakost

koja već napreduje puževim tempom, ogrebotine na patrijarhatu, ne ponovi.

Zato smo potrebni svi vi. Da bi se osiguralo da su svi rodovi adekvatno zastupljeni u politici, mnoge žene su i dalje potrebne da učestvuju i stave se na raspolaganje za političku funkciju. Dakle, nije lako za neprofitnu, neplaćenu kancelariju, jer je udeo žena tamo obično veoma visok. Ne, ali za političku funkciju, i na taj način da pomogne u oblikovanju sveta.

Hitno su potrebni vaši glasovi, vaša mišljenja, vaši stavovi! Ko još brine o pitanjima kao što su jednakost, uvažavanje rada na negu, kompatibilnost, seksualno i nasilje u porodici, jednaka plata za jednak rad, itd.?

I nisu samo nama ženama potrebni glasovi žena, već i muškarcima, koji više ne žele da se definišu samo moći, snagom, moći i zadržavanjem moći. Društvu u celini je potreban glas žena, polovina se sastoji od žena!

Zato stojimo ovde: Da vam kažem: mi to možemo, možete i vi! Politika je konfrontacija sa našim društvom i našom okolinom - to već radite svaki dan - kod kuće, u slobodno vreme, na poslu.

Napravili ste prvi korak, stojite ovde i spremni ste za trčanje! Sledeći izbori su ovde pre nego što mislite – pozicionirajte se sada u startnim blokovima za raspodelu mesta – nećemo dozvoliti da nam se oduzmu.

I 1 - 2 - 3 - to NIJE raketna nauka!

Jasmin Stangl (dipl. Vaspitač u detinjstvu / zaposleni u industriji vrtića)

Danas mi je dozvoljeno da razgovaram sa vama 3 minuta o uslovima u vrtićima, centrima za negu nakon škole i strukturama dnevnog boravka. Verovatno je svima jasno da ova 3 minuta neće biti dovoljna. Ali nećete naučiti kako da se ponašate pod pritiskom u teorijskoj obuci – već u praksi. Dok bi trebalo da se fokusiram na dete, koje ne može da se odvoji ujutru, ja sam u isto vreme sa jednim okom na dvoje dece, koji će se uskoro svađati oko Bobbicar-a i jedno uho ide prema kolicima, gde nadam se da beba spava. Pripravnica sedi sa 4 dece za stolom za doručak, gde hrani sve, održava red i mora da zapamti da novo dete ne može da toleriše laktozu. Šegrt je pozvao da je bolestan. Do 08.30 časova smo dvoje sa 15 dece.

Za stolom za ručak, dete pored mene prazni čašu, sa druge strane drugo dete pokušava suptilno (ili ne) da pusti salatu da padne ispod stola, dok ja trećem detetu dajem domaću kašu. U roku od 3 minuta, vlada haos i potrebe se sudaraju. Jelo zajedno je deo svakodnevnog pedagoškog života i ima

smisla, naučićete to u teoriji. U praksi, uglavnom jedete hladno – ako dođete do toga. Hej i u dnevnoj strukturi, više ne ulazite u kaše, ali molim vas da se pobrinete za 10 dece sami, oni su već veliki. Nema poente.

Imao bih dosta takvih anegdota. Ovo nisu izolovani slučajevi. To je svakodnevni život. Treba nam više vremena i treba nam više novca. Vreme je da ne dozvolite pripravniku da stalno čisti vrtić, već da prenese svoje pedagoško znanje. Novac za zapošljavanje dovoljno osoblja na atraktivnim radnim opterećenjima (tj. Ne 3k nedeljno 2 sata za ručak) tako da se čitav svakodnevni život (i preostali ljudi) ne sruši u slučaju bolesti. I vreme je da se edukujete, dizajnirate intervizije i osigurate kvalitet. Novac da ostvari upravo takvu stvar i da plati fer plate za naporan posao koji je proketo dobra investicija u našu budućnost! Na jesen ćemo glasati o inicijativi za dnevni boravak u Lucernu – preporučujem da glasate DA za predlog SP-a. Hvala!

Kolektivni feministički štrajk u Lucernu

→ Pogledajte "Naši zahtevi za feministički štrajk 2025. godine

Govori na Theaterplatzu (1. demo stanica)

Melanie von Müllenen (Aktivistkinja «Zunft zo dinere Muetter»)

Mi smo savez zo dinere Mueter!

Esnaſ je udruženje zanatlija.

Naš zanat je briga o deci – bilo da je plaćena ili neplaćena!

Međutim, to se ne priznaje.

Iz politike čujemo samo:

"Majke bi trebalo da se brzo vrate na tržište rada."

Visok nivo zaposlenosti. Ekonomska snaga. Kompatibilnosti.

To je ono što se trenutno dešava u diskusiji o novoj inicijativi za roditeljsko odsustvo.

Ali šta to znači?

Možemo samo da radimo plaćeni posao

jer druga FINTA osoba radi naš posao:

Briga o deci, kuvanje, čišćenje –

neplaćeni ili slabo plaćeni.

I mi smo samo laknulo, da se sada eksploatiše još jedan – tako da možemo da funkcionišemo.

Kakav je to napredak, kada smo majke na leđima drugih majki
Jednakost?

Ko je zapravo stavljen na ravnopravnu osnovu sa kim ovde?

Zašto su majke napravljene poluočevi – umesto očeva celim roditeljima?

Zašto niko ne zahteva da očevi moraju da urade svoj deo?

I ne mislim na jedan dan tate u nedelji!

Nisu naša deca ta koja nas iscrpljuju – ne!

To je sistem.
Sistem koji uspeva na našem neplaćenom radu
i nema više zahvalnosti.
Onda nam je takođe rečeno da nismo dovoljno produktivni.
Kada ćete se vratiti na posao?
Kada ćete se vratiti na brod?
Koliko dugo pravite pauzu?
Nikada nisam radio.
Nikada nisam izašao.
Nisam uzeo pauzu.

Nikada nisam radio.
Nikada nisam izašao.
Nisam uzeo pauzu.
Tu sam. Uvek.
Uz puno ljubavi, malo vremena i prostora.
Čak ni da kažem: "Ne mogu više da izdržim."
Nema mesta za to.
I jednostavno ima još toga.
Već duže vreme radimo plaćeni posao –
a ipak mi radimo većinu neplaćenog posla.
Neplaćeni ili nedovoljno plaćeni –
Mi smo u istom čamcu, sestre moje!
Štrajk pravilno? Nemoguće.
Ko bi trebalo da uskoči?

Iata (Activist)

Trenutno nije najslabije vreme da napredujete i zablistate kao trans osoba i kao i uvek, nečasno bratimljenje patrijarhata i kapitalizma je krivo za bedu. I nažalost takođe usijano, ako ne i sasvim vruće i novo, je busper uspešan oživljavanje otvorenog fašizma.

On se udobno ugnezdi u demokratske strukture, širi i drsko truže ono što je već prilično škrtu u politici, koja se fokusira na dobrobit ljudi i životne sredine, a ne na polet nekolicine bogatih belih šupaka. Narod je podstaknut da brani svoju zemlju i čovek je rogat da pokori svoju ženu. Radi se o posedovanju i kontroli i mnogo izmišljenih stvari superiornost koja je zapisana tokom godina kao proglašeni prirodni fenomeni. Da, to je možda malo kompaktno podeljeno na suštinu. Ali takođe možemo malo zumirati u sranje. A sranje je dobra ključna reč, jer je takođe ponovo veoma popularno: diskusija o

A to je, dragi kolege borci, iscrpljujuće.
Briga o deci nije posao koji se jednostavno može postaviti.
A mi to ne želimo – kakve bi bile posledice?!
Ne možemo samo gurati rad na negi napred i nazad.
Ne od majke do zaposlenog u vrtiću.
Ne od čistača nazad do majke.
Ne komšiji, baki, devojci...
Neko od nas uvek bude loše plaćen – ili uopšte ne.
Ali očigledno niko to ne čuje.
Ili ih nije briga.

Zato udružujemo snage!
Formirajte bande!
Između majki i dece bez dece.
Između iscrpljenih i besnih.
Između žena koje rađaju i drugih FINTA.
Između onih koji mogu –
I oni koji jednostavno ne mogu više da izdrže.
Naučili smo da funkcionišemo.
Sada učimo da kažemo ne.
I da – jedni drugima. Danas smo glasni – čak i za one koji ne mogu da budu ovde!
Danas – i svi dani koji dolaze

toaletu. Stvarno bih voleo da smo završili sa usranom diskusijom o toaletu, to je tako jebeno osnovno. Ali evo nas. Trans žene u Velikoj Britaniji mogu da pišaju kod kuće ako imaju nesrazmerno plemenitu tvrdnju da se ne izlažu verbalnom i fizičkom nasilju dok to rade. (Dakle, nije da se bilo koja trans osoba ikada osećala zaista bezbedno bilo gde u javnom toaletu. Samo u Velikoj Britaniji je Vrhovni sud nedavno odlučio da ne bi trebalo da imaju pravo da pišaju tamo gde bi se mogli osećati malo sigurnije. Naime, kao žena u ženskom toaletu.) I takođe inače izgleda sumorno u smislu fizičke autonomije (takođe bi bilo takvo ljudsko pravo btw.) Trans deca su sažaljena kao ideološke igračke i proizvodi fantazije perverzne kvir agende. Trans muškarci? Oni se mogu ignorisati, oni su takvi ljudi sa ludim kompleksima. Dokle god se i dalje klasifikuju kao žene, jednostavno im se može uskratiti

bilo šta, baš kao i normalne žene. Nebinarne osobe su dobrodošle da nastave da nadoknađuju svoje postojanje sve dok zadržavaju svoje zamenice za sebe i ne žele da traže socijalnu državu, medicinske i demokratske sisteme u tu svrhu. A kad smo već kod sjebanog: Godinama se trans i nebinarne zajednice bore za društveno i političko priznanje svih rodni identiteta.

U isto vreme, mnogi enbiji bi učinili đavola da se dobrovoljno obeleže sa X ili D ili šta god u svom pasošu. Uz malo istorijskog razumevanja i pogled u fašističke ponore koji se otvaraju usred našeg tako savršenog demokratskog sveta, sav ovaj strah je veoma

konkretan i veoma aktuelan. Svi ovi vrlo konkretni strahovi, sistemi ugnjetavanja i strukture moći ne mogu se prevazići samo cinizmom. Ono što nam je potrebno je žestok antifašistički otpor. Potrebne su nam odlučne interseksionalne kvirfeminističke borbe. Potrebno nam je političko i društveno priznanje i zaštita svih polova. Pristup obrazovanju i adekvatnoj medicinskoj zaštiti. Potrebno nam je puno trans radosti i t4t ljubavi i brige, rodne mašte, queer stvarnosti i što više razloga da ostanemo živi. I mi napredujemo i sijamo, jer znamo: Kvir život je antifašistički otpor. Trans žene su žene! Nebinarne osobe postoje! Ima dovoljno feminizma za sve!

Govori na Švanenplatzu (2. demo stanica)

Sajdeh (SRC medicinska sestra u psihijatrijskoj klinici)

Drago mi je što danas mogu da govorim. Moje ime je Sajdeh, dolazim iz Iraka, živim u Lucernu 17 godina i radim u sestrinstvu. Do juče nisam znao da li bih mogao da budem ovde danas. Kao majka, doživela sam mnogo stresa i mnogo drugih ličnih iskustava. Retko imam vremena. Posebno za samohrane roditelje, radno vreme je teško, morate mnogo da organizujete. Nažalost, često imamo veliki

pritisak i stres na poslu. Voleo bih da vidim više priznanja od društva – rad u sestrinstvu nije lak, to je važan posao. Dajte nam šanse da uradimo pripravnčki staž. I ne zaboravite, bili smo sistemski relevantni tokom perioda Corone. Mi smo i danas. Naš rad se često ne vidi. Plate za toliko posla su takođe oskudne. Ali očekivanja su velika. Drage žene, nastavite, borimo se za bolje uslove.

Duygu (Aktivista)

DA LI ME NEKO ČUJE? (da)

Da li postoji neko ko me čuje?

IMA LI NEKOGA? (da)

POMOĆ!

SPASI ME!

Da li neko čuje moje vriskove?(da)

Dobro. Onda sam na pravom mestu.

Jer: Ovo nije predstava.

Nedavno su me sistematski maltretirali.

Ja sam feministkinja.

Uvek sam se borio –

protiv uznemiravanja,

protiv silovanja,

protiv psihološkog, fizičkog i seksualnog nasilja.

Ali kada mi se to dogodilo, shvatio sam:

SIGURNO NISMO SIGURNI.

Zato stalno vičem:

ČUJEŠ LI ME?

NISMO SIGURNI!

Patrijarhalni sistem pokazuje svoje pravo lice –

Ljudi crpe snagu iz ove tame:

Za nasilje.

Za uznemiravanje.

Za femicid .

Prozor moje spavaće sobe gleda na tamnu šumu.

Živim sa svoje dvoje dece – u prizemlju.

Naše roletne su uvek zatvorene.

Ali ove godine – nekoliko puta, uvek u tri sata ujutru –

On je došao.

Nožem.

Otvorio je naše kapke.

Uplašio nas je.

A kada je došla policija – on je otišao.

Ne poznajem ga.

Svaki put sam pozvao policiju.
Svaki put sam podneo žalbu.
A policija je rekla:
"On je mentalno bolestan.
On takođe uznemirava druge žene.
Niste jedini."
Jednom je bio skoro gol.
A oni rekoše:
"On je seksualno opasan.
On želi da te uplaši."
Ali najgora stvar je bila:
MOJA ZADRUGA NIJE UČINILA – NIŠTA.
Rekao sam:
"Bojim se. Moja deca se plaše."
Tražio sam novi stan – rekli su: Ne.
Tražio sam svetlo – rekli su: Ne radite.
Tražio sam sigurne roletne – trebalo bi da
platim sebi.
Pitao sam za Securitas – rekli su: Pozovite
policiju.
Deset godina kao stanar. A onda – ostavljen
na miru.
Ali nisam bio potpuno sam.
Moji drugovi – kao što ste vi ovde –
Ti si bio tamo.
Instalirali ste kamere.
Detektor pokreta u prilogu.
Proveo si noć sa mnom –
tako da se moja deca osećaju bezbedno.
Zoveš me svaki dan.
Ti si svetlost.
ŽELIMO DA BUDEMO BEZBEDNI ČAK I U
MRAKU.
BUDITE SLOBODNI.
Želimo slobodne puteve.
Slobodan život.
MI SMO SVETLA U MRAKU.
Borimo se zajedno –
Protiv muškog nasilja.
Protiv sistema koji živi u mraku.
Znamo:
Biti FINTA u patrijarhalnom sistemu – teško
je.*
Biti FINTA i majka je dvostruko teško.
FINTA, majka i stranac – trostruko teška.
FINTA, majka, stranac i nezaposlen – još teže.
Zato se borimo
ZAJEDNO PROTIV PATRIJARHATA.
28. maja, majka, strankinja, izbeglica sa troje
dece deportovana je –

sa policijskim nasiljem.
Prava? UNIJĚTIO.
Ĥene? UNIJĚTIO.
ZaĤto?
Zato što je pobegla.
Zato što je žena.
Ali mi ne odustajemo!
NE SA NAMA!
MI BRANIMO SVOJ GLAS.
TVOJ GLAS.
GLASOVI DEĤE

Samo ove godine:
Najmanje 15 žena je ubijeno od strane
muškarca u Švajcarskoj.
15 previše!
A šta kažu mediji i političari?
"Porodična drama."
Ali znamo:
OVO NIJE DRAMA. TO JE FEMICID.
Ovo je PATRIJARHALNO NASILJE.
Kada žene žele da odu – sistem kaže:
Ti si moja.
Ne možete biti slobodni.
Sve dok nismo sigurni, vrištaćemo:
DA LI POSTOJI NEKO KO NAS ČUJE?
Ako izgubim nadu –
Onda pomislim na tebe.
Za vaše glasove.
Na ovaj put.
DA, ČUJEMO VAS!
MI VIČEMO SA VAMA!
BORIMO SE SA VAMA!
NI UNA MENOS –
VIVAS NOS QUEREMOS!